

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
7 päivänä maaliskuuta 1995 *

Asiassa C-12/95 P,

Transacciones Marítimas S. A. (Tramasa),

Makuspesca S. A.,

ja

Recursos Marinos S. A.,

espanjalaisia yhtiöitä, kotipaikka Vigo, Espanja, edustajinaan asianajajat S. Martínez Lage, R. Allendesalazar Corcho ja J. Vias Alonso, Madrid, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Aloyse May, 31 Grand-rue,

valittajina,

jossa vaaditaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin yhdistetyissä asioissa T-231/94 R, T-232/94 R ja T-234/94 R, Transacciones Marítimas S. A., Recursos Marinos, S. A. ja Makuspesca, S. A. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, välitoimista 26.10.1994 antaman määräyksen muuttamista,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

muut asianosaiset:

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään johtava oikeudellinen neuvonantaja F. Santaolalla, oikeudellisen osaston virkamies A. Alcover ja osastolla toimiva kansallinen virkamies B. Vila Costa, prosessiosoite Luxemburgissa oikeudellisen osaston virkamiehen G. Kremlisin toimisto, Centre Wagner, Kirchberg,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

- 1 Valittajat ovat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 16.1.1995 jättämällään valituskirjelmällä vaatineet EY:n perustamissopimuksen 168 a artiklan ja yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön (EY) 50 artiklan mukaisesti yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 26.10.1994 antaman määräyksen muuttamista; määräyksellä on hyväksytty kullekin valittajalle kalastusaluksen rakentamista koskevaa suunnitelmaa varten myönnetyn yhteisön taloudellisen tuen poistamisesta 24.3.1994 annettujen komission päätösten C(94) 670/3, C(94) 670/2 ja C(94) 670/1 2 artiklan täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva pyyntö (yhdistetyt asiat T-231/94 R, T-232/94 R ja T-234/94 R).

2 Valituksenalaisessa määräyksessä kuvataan riidan aiheuttaneet seikat seuraavasti:

”6. Kantajina ovat yritykset, joiden sääntömääräisenä tarkoituksena on toiminnan harjoittaminen kalastusalalla ja joilla on sama pääosakas ja johtaja. Transacciones Marítimas S. A. (Tramasa) perustettiin huhtikuussa 1984; Makuspesca S. A. ja Recursos Marinos S. A. perustettiin marraskuussa 1986.

7. Yhteisön toimenpiteistä kalastus- ja vesiviljelyalan rakenteiden parantamiseksi ja sopeuttamiseksi 18 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4028/86 (EYVL L 376, s. 7, jäljempänä asetus N:o 4028/86)¹ perusteella 21.12.1987 tekemässään päätöksessä C(87) 2200/137 komissio myönsi Tramasalle 39 283 091 Espanjan pesetan (ESP) suuruisen taloudellisen tuen Tiburón III -nimisen kalastusaluksen rakentamiseksi. Mainittu tuki kattoi 35 prosenttia siitä 112 237 000 ESP:n määrästä, jolle komission mukaan voitiin myöntää tukea. Mainittu määrä alitti suunnitelman kokonaiskustannukset, 126 500 000 ESP. Asetuksen N:o 4028/86 mukaan Tiburón III -aluksen rakentamiseen annettiin myös Espanjan viranomaisten myöntämää tukea.

8. Tramasa pyysi 6.4.1988 komissiota maksamaan osan yhteisön tuesta 15.3.1988 päivätyyn, rakentamisesta vastaavan telakan esittämän laskun perusteella, joka oli todistena siitä, että kokonaisinvestoinnista oli maksettu 51 prosenttia. Komissio maksoi 12.7.1988 mainitun osan tuesta. Tramasa pyysi 25.10.1988 komissiota suorittamaan tuen loppuosan telakan esittämän laskun perusteella, jolla aluksen kokonaishinta todistettiin maksetuksi. Komissio suoritti 4.4.1989 mainitun maksun.

9. Tramasa myi 9.10.1989 Tiburón III -aluksen hintaan 112 857 453 ESP.

¹ — Asetuksesta ei ole suomenkielistä versiota. Käännös tehty yhteisöjen tuomioistuimessa.

10. Asetuksen N:o 4028/86 perusteella 26.4.1989 tekemässään päätöksessä C(89) 632/73 komissio myönsi Recursos Marinosille 107 570 097 ESP:n suuruisen tuen Acechador-nimisen kalastusaluksen rakentamiseksi. Mainittu tuki vastasi 35 prosenttia siitä 307 344 850 ESP:n määrästä, jolle komission mukaan voitiin myöntää tukea. Mainittu määrä alitti suunnitelman kokonaiskustannukset, 322 300 000 ESP. Asetuksen N:o 4028/86 mukaan mainitun aluksen rakentamiseen annettiin myös Espanjan viranomaisten myöntämää tukea.

11. Recursos Marinos pyysi 10.5.1989 komissiota maksamaan osan yhteisön tuesta 2.5.1989 päivätyn telakan laskun perusteella, joka oli todisteena siitä, että kokonaisinvestoinnista oli maksettu 94 prosenttia. Komissio maksoi 28.7.1989 mainitun osan tuesta. Recursos Marinos pyysi 21.11.1989 komissiota suorittamaan tuen loppuosan 4.10.1989 päivätyn telakan laskun perusteella, jolla aluksen kokonaishinta todistettiin maksetuksi. Komissio suoritti 28.11.1989 mainitun maksun.

12. Recursos Marinos myi toukokuussa 1990 Acechador-aluksen hintaan 175 000 000 ESP.

13. Asetuksen N:o 4028/86 perusteella 26.4.1989 tekemässään päätöksessä C(89) 632/47 komissio myönsi Makuspescalle 79 934 630 ESP:n suuruisen tuen Makus-nimisen kalastusaluksen rakentamiseksi. Mainittu tuki vastasi 35 prosenttia siitä 214 070 374 ESP:n määrästä, jolle komission mukaan voitiin myöntää tukea. Mainittu määrä alitti suunnitelman kokonaiskustannukset, 217 250 000 ESP. Asetuksen N:o 4028/86 mukaan mainitun aluksen rakentamiseen annettiin myös Espanjan viranomaisten myöntämää tukea.

14. Makuspesca pyysi 5.6.1989 komissiota maksamaan yhteisön tuen esitettyään 8.2.1989 päivätyn telakan laskun, joka oli todisteena siitä, että

aluksen kokonaishinta oli maksettu. Komissio maksoi 8.6.1989 mainitun tuen.

15. Makuspesca myi heinäkuussa 1992 Makus-aluksen.

16. Komission osastot tekivät asetuksen N:o 4028/86 46 artiklassa myönnettyjen valtuuksien nojalla 25.—31.3.1990 tarkastuskäyntejä valittajayrityksiin valvoakseen myönnetyn tuen käyttöä. Mainitut tarkastukset kohdistuivat erityisesti mainittujen yritysten kirjanpitoon. Heti näiden käyntien jälkeen ja komission pyynnöstä la Intervención General de la Administración del Estadon osastot suorittivat toukokuun 1990 aikana tarkastuksia näissä kolmessa yrityksessä. Mainittuja tarkastuksia koskevista kertomuksista ilmenee erityisesti, että yhtiöiden tilivuotta 1987 koskevaa kirjanpitoa ei oltu hyväksytty; että tilivuotta 1988 vastaava kirjanpito oli vahvistettu Espanjan laissa asetetussa määräajassa ja että tilivuoden 1989 kirjanpito oli vahvistettu määräajan jälkeen. Näiden tarkastusten seurauksena Espanjan viranomaiset päättivät alentaa myöntämäänsätukea ja velvoittaa palauttamaan liikaa perityt määrät.

17. Asiakirjavihkoihin liitetystä asiakirjoista ja 9.8.1994 pidetyssä suullisessa käsittelyssä valittajien asianajajien antamista lausunnoista ilmenee, että Recursos Marinos on lakkautettu ja että toiset kaksi valittajayritystä eivät ole harjoittaneet min-käänlaista toimintaa viimeisten tilikausien aikana.”

3 Edellä mainittujen, 24.3.1994 tehtyjen päätösten C(94) 670/3, C(94) 670/2 ja C(94) 670/1 1 artiklassa poistetaan kyseiset yhteisön tuet. Näiden päätösten 2 artiklassa velvoitetaan palauttamaan myönnetty tuki.

4 Valittajat nostivat 15.6.1994 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa päätöksiä vastaan kanteen EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan perusteella.

Valittajat esittivät 6.7.1994 EY:n perustamissopimuksen 185 artiklan perusteella päätösten 2 artiklan täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan pyynnön. Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti päätti valituksenalaisessa määräyksessään yhdistää nämä kolme asiaa välitoimikäsittelyä varten (määräyksen määräysosan 1 kohta), lykätä päätösten 2 kohdan täytäntöönpanoa (2 kohta) ja asettaa mainitun lykkäämisen edellytykseksi, että hakijat antavat komission hyväksi sellaisen pankkitakauksen, joka kattaa myönnetyn tuen kokonaismäärän, siihen saakka, kunnes pääasia on ratkaistu (3 kohta).

- 5 Esillä olevassa muutoksenhaussa valittajat pyytävät valituksenalaisen määräyksen määräysosan viimeisen kohdan kumoamista.

- 6 Komissio vaatii vastineessaan yhteisöjen tuomioistuinta hylkäämään valituksen kokonaisuudessaan ja hyväksymään kokonaisuudessaan komission yhteisöjen ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset sekä velvoittamaan valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 7 Valittajat pyysivät 23.2.1995 päivätyllä kirjeellään työjärjestyksen 117 artiklan 1 kohdan määräysten perusteella, että niille annettaisiin lupa antaa vastaus vastineeseen kantansa ilmaisemiseksi komission vastineessaan ensimmäistä kertaa esittämiin tiettyihin seikkoihin ja asiakirjoihin. Valittajat vetosivat niiden puolustautumisoi-keutta loukkaavaan, oikeudenkäyntimenettelyä koskevaan vakavaan virheeseen, koska näitä seikkoja ja asiakirjoja ei oltu oikea-aikaisesti esitetty yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

- 8 Seikat, joihin valittajat viittaavat, samoin kuin komission väitteittensä tueksi esittämät asiakirjat eivät ole olennaisia esillä olevan valituksen ratkaisemiseksi. Näin ollen ei ole syytä antaa valittajien pyytämää lupaa vastauksen vastineeseen esittämistä varten.

- 9 Ottaen huomioon, että osapuolten kirjallisiin huomautuksiin sisältyy kaikki tarvittava tieto esillä olevan valituksen ratkaisemiseksi, ei ole tarpeen kuulla näiden suullisia esityksiä.
- 10 Valittajat väittävät valituksessaan, että pankkitakauksen suuruutta määrätessään välitoimikäsittelyn tuomari on loukannut tehokkaan oikeusturvan periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta, jotka ovat kaikkien jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksille yhteiset ja joiden on vahvistettu yhteisön oikeuskäytännössä sisältyvän implisiittisesti EY:n perustamissopimuksen 185 artiklan ja yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklan 2 kohdan määräyksiin.
- 11 Ensiksi mainitun periaatteen osalta valittajat väittävät, että kun vaaditaan sellainen vakuus, jonka asettaminen on mahdotonta, tehdään oikeus välitoimin toteutettavaan oikeusturvaan merkityksettömäksi ja rikotaan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklan 2 kohtaa; vaikka artiklan 2 kohdan mukaan täytäntöönpanon lykkäämisen edellytykseksi voidaankin määrätä vakuuden asettaminen, on tällainen määräys annettava "... olosuhteet huomioon ottaen". Valittajat toteavat, ettei yksikään yrityksistä voi saada niiden omia varoja suurempaa pankkitakausta, samoin kuin eivät niiden osakkeenomistajatkaan, joiden varallisuustilanteen vuoksi tällaisen pankkitakauksen hankkiminen ei ole mahdollista.
- 12 Sen arvioimiseksi, voivatko yritykset esittää pankkitakauksen, on otettava huomioon mainitun takauksen esittämiseen velvollisen yrityksen tilanteen lisäksi yrityksen osakkeenomistajien taloudelliset mahdollisuudet, samoin kuin yrityksen käsittävän yritys konsernin varat kokonaisuudessaan (katso asia 86/82 R, Hasselblad v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 7.5.1982, Kok. 1982, s. 1555 sekä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 21.12.1994 antamat määräykset, asia T-295/94 R, Buchmann v. komissio, Kok 1994, s. II-1265, ja asia T-301/94 R, Laakmann Karton v. komissio, Kok 1994, s. II-1279).

- 13 Vältöimikäsittelyn tuomari voi näin ollen arvioida, onko valittajilla muita keinoja pankkitakauksen saamiseksi kuin niiden omat varat.
- 14 Valituksenalaisen määräyksen 4 kohdasta ilmenee, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti pyysi valittajilta suullisessa käsittelyssä useita näiden yhtiöjärjestyistä samoin kuin näiden oikeudellista ja varallisuusasemaa sekä pankista otettuja lainoja koskevia tietoja. Hän pyysi myös valittajia ilmoittamaan näiden mahdollisuudesta hankkia myönnettyjen tukien määrän kokonaisuudessaan kattava pankkitakaus.
- 15 Valittajat ilmoittivat vastauksenaan 26.8.1994 päivätyllä kirjeellä, että pankkitakauksen hankkiminen oli vaikeaa. Nämä eivät kuitenkaan esittäneet minkäänlaista seikkaa sen tueksi, että mainittua takausta oli mahdotonta saada.
- 16 Näin ollen katsottaessa, että valittajilta voitiin vaatia pankkitakausta näiden omia varoja suuremmalle määrälle, vältöimikäsittelyn tuomari ei ollut loukannut tehokkaan oikeusturvan periaatetta.
- 17 Mitä tulee suhteellisuusperiaatteeseen, valittajat esittävät, että hakijalta mahdollisesti vaadittava vakuus on tarkoituksenmukainen edellytys sille, että vältettäisiin pyydetystä lykkäämisestä toiselle osapuolelle mahdollisesti aiheutuva vahinko; tällainen vakuus ei voi olla vain vastapuolen hyväksi toteutettu itsenäinen turvaamistoimi. Näin ollen valittajat katsovat, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi pitää aiheellisena suojella lykkäämisen vastapainoksi sellaista komission intressiä, ettei mahdollisuus täytäntöönpanon osalta lykätyn päätöksen täytäntöönpanoon vaarannu; mainittu tuomioistuin ei voi kuitenkaan

parantaa komission mahdollisuuksia täytäntöönpanoon komission nykyiseen oikeuteen verrattuna. Valittajien mukaan on tältä osin täsmennettävä, että EY:n perustamissopimuksen 192 artiklassa tarkoitettua pakkotäytäntöönpanoa koskevassa menettelyssä komissio voi pyytää vain päätöksen kohteena olevan yhtiön varojen ulosmittausta ja vain sellaisesta määrästä, joka ei ylitä yhtiöllä olevia varoja.

- 18 Kantajat väittävät näin ollen, että koska valituksenalaisessa määräyksessä on asetettu lykkäämisen edellytykseksi niiden varoja suuremmalle määrälle esitettävä pankkitakaus, määräys on yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklan 2 kohdan vastainen, sekä että määräyksellä on loukattu mainitun artiklan perustana olevaa suhteellisuusperiaatetta.
- 19 Valittajien väitettä ei voida hyväksyä.
- 20 Komission kunkin päätöksen 2 artiklassa veloitetaan palauttamaan päätösten kohteena olevien yritysten saamat tuet kokonaisuudessaan.
- 21 Valituksenalaisessa määräyksessä lykätään näiden säännösten täytäntöönpanoa siksi, kunnes yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ratkaissut pääasian; tällöin määräyksellä kielletään mainituilla päätöksillä poistettujen tukien takaisin periminen kokonaisuudessaan myöskin kaikilla muilla oikeudellisilla keinoilla sen lisäksi, että sillä estetään väliaikaisesti komission päätösten pakkotäytäntöönpano.
- 22 Välimieskäsittelyn tuomari on arvioinut, että jos komission olisi odotettava pääasian käsittelyn päättymistä, olisi todellisena vaarana se, että jos kanteet

hylätään, ei löytyisi riittäviä varoja riidanalaisten tukien palauttamiseksi. Näin ollen tuomari on katsonut, että on tarpeen asettaa yhteisön etujen turvaamiseksi määräyksen täytäntöönpanon edellytykseksi sellaisen pankkitakauksen esittäminen, jolla voidaan turvata myönnettyjen tukien mahdollinen palautus.

- 23 Näin ollen väliuimikäsittelyn tuomari on ottanut huomioon osapuolten vastakkaiset edut pääasiassa annettavan ratkaisun tehokkuuden turvaamiseksi molempien sellaisten tapausten varalta, että valitus joko hyväksytään tai hylätään.
- 24 Tällainen huomioonottaminen on yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklan 2 kohdan määräysten mukainen, eikä siihen sisälly minkäänlaista suhteellisuusperiaatteen loukkaamista.
- 25 Näin ollen on syytä hylätä valittajien tekemä valitus.

Oikeudenkäyntikulut

- 26 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan sanamuodon mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska valittajien esittämät perustelut on hylätty, on syytä velvoittaa valittajat korvaamaan esillä olevasta valitusmenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt:

- 1) Valitus hylätään.

- 2) **Transacciones Marítimas S. A. (Tramasa), Makuspesca S. A. ja Recursos Marinos S. A. velvoitetaan korvaamaan kaikki esillä olevasta käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.**

Annettiin Luxemburgissa 7 päivänä maaliskuuta 1995.

Kirjaaja

Presidentti

R. Grass

G. C. Rodríguez Iglesias